

Голѣмство въ твойта
Мощна Държава.

Недѣй ми дава,
Царю честитий,
Ни власть, ни дрѣхи
Златообшити.

Недѣй ми дава
Тѣсти заплати,
Слуги, рабини,
Свѣтли палати.

Но дай ми, Царко,
Дай въ милостивя,
Една далечна
Дива пустина.

Вечь да не виждамъ
Чловѣшки звѣрства,
Вечь да не глѣдамъ
Земни коварства.

*

III.

Молба безилодна!
Безъ отзивъ дума!
Не чу ма Господъ,
И Царь не чу ма!

Богъ е високо,
А Царь — далече . . .
До тѣхъ да стигнемъ —
Всичко намъ прече.